

Legyen jogunk ilyennek lenni!

Legyen jogunk ilyennek lenni!

Korzenszky Richárd OSB tihanyi perjellel a nyagyszerű Magyar Kultúra napi előadás után beszélgetünk.

-Kedves Korzenszky atya! Országjáró előadót ismertünk meg Önben, s köszönthettük itt, Sopronban, a Magyar Kultúra Napján. Az összehasonlítási alappal rendelkező bencést kérdezem: mit szól a soproni és az előadás látható fogadtatásához?

-Felemelő, szép ünnepség volt. A Fidelissima kórus méltó tolmácsolásában hallhattuk Kodály két nagyszerű kórusművét, a Te Deum-ot és az 50. genfi zsoltár-t. Tele volt a Liszt terem a Művelődési Központban, pótszékeket kellett behozni. Ünnepi hangulat volt. Az emberek ünnepelni jöttek ide. Nagyon jól éreztem magamat az előadás közben. Nagyon örülök, hogy itt lehettem.

-Mi is örülünk, hogy önt sikerült megnyernünk az ünnepi megemlékezés szónokának. Előadásában perjel úr az elveket már tisztázta. Akik hallották, azok tudják, hogy sem Európa, sem a magyarság, sem a kereszténység kirekesztést nem jelent, nem jelenthet. A mindennapok gyakorlata azt mutatja,

hogy minden önmeghatározásban valakik kirekesztést sejtnek, s ha el sem hangzik a szó, valaki "kirekeszti saját magát". Még el sem hangzott az előadás, éppen csak megjelent a róla szóló ismertető, s a szerkesztő máris e-mail-t kapott (szó szerint idézve): "A Kultúra Napján csak az mehet Veletek Európába, aki keresztény és magyar? A többivel mi lesz? Nekünk itthon kell maradni, vagy majd visszajöttek értünk?"

-Azoknak szól elsősorban, akik "készülnek": mi, magyarok Európában vagyunk már Szent István óta, függetlenül attól, hogy vallásosak vagyunk vagy sem. A magyar kultúra olyan kultúra, mely a kereszténységtől elválaszthatatlan. Ősi magyar elemei is vannak, de a kereszténység hozott olyan tartalmat a magyarság számára, amely például irodalomba kíváncszott. Első nyelvemlékeink keresztény tartalmakat fogalmazznak meg. Az európai kultúra az antikvitásnak és a Bibliának a kettős pillérére nyugszik. A Bibliát nem lehet kidisputálni az európai kultúrából. Ha az Európai Közösség alkotmány a számára a felvilágosodás és a humanizmus értéket jelent, akkor szükségképpen értéket kell, hogy jelentsen a kereszténység is, hiszen az európai népek kultúrája ugyanúgy, mint a magyar kultúra, elválaszthatatlanul összefonódott a kereszténységgel.

-Miért mégis az azonnali, sőt "idő előtti" reakció? Az ember legalább azt várná, hogy valaki az elhangzottakra reagál, s nem "előlegezi meg" a véleményét.

-Tartok tőle, hogy sokan félnek. Félnak azért, mert nem ismerik a valóságot. Nem ismerik a kereszténységet, sőt nem ismerik a magyarságot sem. Ha a kereszténység kirekesztő, akkor ezzel megszűnik már kereszténynek lenni. A keresztények közös hitvallása, az apostoli hitvallás megfogalmazza: "Hiszem az egy, szent, egyetemes (katolikus) anyaszentegyházat". A kereszténység mindenképpen nyitott, befogadó kell, hogy legyen. Jézus is elfogadó, befogadó volt. Foglalkozott azokkal, akikkel az akkori világ hatalmasai nem törődtek, sőt szóba elegyedett azokkal is, akikkel nem volt illő még szóbaállni sem. Szóbaállt olyan betegekkel, leprásokkal, akiket el kellett volna kerülni, szóbaállt a bűnös asszonnyal, szóbaállt idegenekkel, Szamáriából jövőekkel. Jézus egész élete "elfogadó", és odaszánt élet volt. Ha a keresztények valóban keresztény módon élnek, márpedig szeretnénk keresztény módon élni, az eszményeink szerint mindenképpen elfogadóknak kell lennünk. Az a sajnálatos, ha valaki azonnal fél attól, hogy például a Kálvin kör és a KÉSZ Soproni Szervezete által a Magyar

Kultúra Napján rendezett ünnepi megemlékezésen a kereszténységről van szó. Kölcsonösen el kell, hogy fogadjuk el egymást! Divatos beszélni a "másság"-ról. Hadd hangsúlyozzam azt: nem csak a másságot kell elfogadni, hanem a másságnak el kell fogadnia az ilyenséget, a mi ilyenségünket, amit mi szeretnénk vállalni.

-Perjel úr beszélt előadásában arról, várható, hogy a közös Európa megteremtődésével egyidejűleg nőni fog azoknak a magyar értékeknek a száma, melyeket büszkén vállalunk. (Ez a mondat ugyanakkor elválaszthatatlan a beszéd elején mondott Kodály idézettől, mely szerint minden, ami magyar, európai is, de minden európaiban kell lennie valami magyarnak is. Vajon az ismeretanyag hiánya nem lesz-e akadálya annak, hogy valóban a köztudatban emelkedjenek értékke kultúránk ezen elemei?)

-Félő, hogy önmagunk nem merjük vállalni saját értékeinket. Kedvesebb vagy ínycsiklandozóbb az, ami valahonnan külföldről jön. Ha a turista idejön Magyarországra, akkor nem tudjuk elképzelni, hogy ő azt szeretné látni itt, Magyarországon, ami a mienk, ami magyar, nem pedig azt szeretné, hogy itt lássa a világ legkisebb MacDonaldis éttermét vagy megvásárolhassa nálunk mindazt, amit otthon, esetleg jobb körülmények között, meg tud vásárolni - ráadásul még olcsóbban is. Merjük tehát saját magunkat képviselni, és merjük azt kínálni, amink van: kultúrában, művészetben, népművészetben, zenében, irodalomban. Rajtunk áll, hogy feladjuk-e önmagunkat vagy sem. Nem kívánhatja senki tőlünk, hogy önmagunkat feladjuk. Akkor legalább legyünk jogosan büszkék arra, amit az elmúlt századok, az elmúlt évezred létrehozott saját kultúránkban.

-Köszönöm az interjút!

- DI -